

ἐκθέσεως, τῆς ἐν Βιέννῃ. Οὕτω δὲ ἐνῶ ἐν μὲν τῇ ἐκθέσει τοῦ 1867 οἱ ἡμέτεροι οἶνοι ἔλαβον μόνον βραβεῖα 4, ἤτοι ἐν ἀργυροῦν μετάλλιον, ἐν χαλκοῦν καὶ 1 διπλωμα ἐπαίνου, ἐν δὲ τῇ ἐκθέσει τῆς Βιέννης ἔλαβον 10, ἐν μετάλλιον προόδου καὶ ἐνέα διπλώματα ἐπαίνων, ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ 1878 ἐτιμῆθησαν διὰ 15 βραβείων, ἐξ ὧν 3 χρυσὰ μετάλλια καὶ 3 ἀργυρᾶ.

Σπουδαίαν παρ' ἡμῶν βιομηχανίαν διὰ τὴν ἐκτασιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἀποτελεῖ ἡ βυρσουδαΐα. Δυστυχῶς ἡ βιομηχανία αὕτη ἦτις εἰ καὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος ἐξασκεῖται, ἐν Σύρῳ ὅμως ἔχει τὴν ἐστίαν αὐτῆς, περιλαμβάνουσιν ὁ σπουδαιότατα βυρσουδαΐα ὧν τὰ προϊόντα ἀξίας ἐνδεκα περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐτησίως, δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰ τῶν τελειοτέρων ὁμοειδῶν εὐρωπαϊκῶν ἐργαστηρίων. Ἡ βιομηχανία, λέγω, αὕτη δυστυχῶς δὲν ἀντιπροσωπεύει ἀξίως τῆς σπουδαιότητος αὐτῆς, διότι δύο μόνον ἐκ τῶν ἐν Σύρῳ βυρσουδαΐων ἀπέστειλαν δείγματα τινὰ τῶν προϊόντων αὐτῶν καὶ ταῦτα οὐχὶ εἰς ποσότητα ἀρκοῦσαν ὥπως παρασταθῇ ἐπαρκῶς βιομηχανία εὐδοκίμουσα καὶ ἐξάγουσα ἐτησίως προϊόντα αὐτῆς ἀξίας ἕως τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Κατὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν τῆς συμμετοχῆς ἡμῶν ἐν τῇ πᾶγκοσμῇ ἐκθέσει σύντανοι ἐντεῦθεν κατεβλήθησαν προσπάθειαι ὥπως τὰ ἐν Σύρῳ ἰδίως βυρσουδαΐα ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐπαξίως τῆς σπουδαιότητος αὐτῶν, δυστυχῶς ὅμως αἱ προσπάθειαι ἐκεῖναι ἀπέβησαν ἀκαρποὶ ἕνεκα τῆς ἀδιαφορίας τῶν ἰδίων βιομηχάνων. Οὕτω δὲ ἐκ τῶν δύο ἀντιπροσωπευθέντων βυρσουδαΐων τὸ ἐν αὐτῶν μόνον ἐβραβεύθη διὰ χαλκοῦ μετάλλiou.

Ἡ φεσοποιία καὶ ἡ ὑποδηματοποιία, βιομηχανίαι ἐπίσης πρὸ πολλοῦ ἐγκατεστημέναι, ἀντιπροσωπεύμεναι ἐκάστη ὑπὸ δύο ἐκθετῶν ἐβραβεύθησαν ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἀμφότεροι οἱ ἐκθέται, ὁ μὲν διὰ χαλκοῦ μετάλλiou, ὁ δὲ ἕτερος δι' ἐπαίνου, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὁ εἰς διὰ χαλκοῦ μετάλλiou.

(Τίλοι: εἰς τὸ προσεχές)

ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΣ*

Ὁδηγίαι πρὸς σποράν. — Σπείρων κατὰ τὴν μάρτιον τὸ Εὐκάλυπτον Globulus, δύνανται νὰ φυτεύσῃς κατὰ τὰ τέλη τοῦ μαΐου, προσέχων ν' ἀφίνης ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον χώμα περὶ τὰς ρίζας. Πρέπει ὅμως ἐπὶ δεκαπέντε τουλάχιστον ἡμέρας νὰ φροντίζῃς περὶ τοῦ ποτίσματος τὸ ὁποῖον πρέπει

* Συνέχεια.

νὰ γίνεται τὸ ἐσπέρας μᾶλλον ἢ τὴν πρώταν. Ὁ Εὐκάλυπτος Kesinifera καλὸν εἶναι νὰ σπείρεται κατὰ τὸν ἀπρίλιον καὶ τὸν μάϊον, ὑπολογιζομένου ἑνὸς γραμμαρίου εἰς δύο τετραγωνικά ὑποδεκάμετρα. Τὸ εἶδος τοῦτο σπειρόμενον τὸν μάϊον, δὲν πρέπει νὰ φυτεύσῃται εἰμὴ μετὰ τὰς φθινοπωρινὰς βροχάς.

Ὁ σπόρος διατηρεῖ τὴν βλαστικὴν δύναμιν τοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη καλὸν λοιπὸν εἶναι νὰ μὴ σπείρωνται ὅλοι οἱ σπόροι συγχρόνως ἀλλὰ βαθμηδὸν καὶ ἐκ διαλειμμάτων. Ὅθεν σπείρομεν ἀμέσως ἀρκετὰ Globulus διὰ νὰ τὰ φυτεύσωμεν τὸν μάϊον ἢ τὸν ἰούνιον, ἔπειτα σπείρομεν τὸν ὀκτώβριον, καὶ πάλιν κατὰ τὸ ἔαρ. Ἡ σπορά τοῦ φθινοπώρου εἶναι ἡ καλλίτερα.

Σπείρων κατὰ τὸν μάρτιον πρόσθετα νὰ μὴ ἀφίνης τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου νὰ προσβάλλωσι τὰ ἐσπαρμένα. Ὁ σπόρος νὰ ᾖ κακαλομένον διὰ κόπρου γεωμύκου ἐχούσης πάχος διφράγκου. Ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς πρέπει νὰ διατηρῇται σταθερῶς ὑγρὰ. Καλὸν εἶναι νὰ τίθεται ἐπ' αὐτῶν ἐλαφρὸν στρώμα ἀχύρων ἢ ἄλλου τινὸς πράγματος ἀναλόγου. Μετὰ 6 ἢ 8 ἡμέρας οἱ σπόροι φυτρώνουσι, καὶ μετὰ ἄλλας 4 ἢ 5 ἀφαιρούμεν τὸ στρώμα τῶν ξηρῶν χόρτων.

Φυλάττου ἀπὸ τὰ πτηνὰ καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τὰ στρουθία, διότι τρώγουσι τοὺς σπόρους κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς βλαστήσεως μετὰ 5 ἢ 6 ἡμέρας δὲν τοὺς ἐγγιζοῦσι πλέον.

Τὸ ποτιστήριον δι' οὗ θὰ ποτίζωνται τὰ φυτὰ πρέπει νὰ ἔχῃ λεπτοτάτας ὀπὰς. Δυνάμεθα δὲ νὰ μεταφυτεύσωμεν τὰ φυτὰ μὲ γυμνὰς ρίζας, ἀλλ' ἐν γένει ὅταν τὸ φυτὸν ἔχῃ 4 φύλλα τὸ θέτομεν εἰς μικρὰς γάστρας γεμάτας ἀπὸ καλὴν κόπρον γεωμύγῃ, τὰς ὁποίας παραχώνομεν ἐντὸς πρασιᾶς μέχρι τοῦ στόματος καὶ τὰς ποτίζομεν κατὰ τὴν ἀνάγκην. Σπειρόμενον ἀπὸ τῆς 4 μέχρι τῆς 15 ὀκτωβρίου τὸ φυτὸν δύναται νὰ μεταφυτευθῇ εἰς γάστραν περὶ τὴν 15 νοεμβρίου. Τὸν φεβρουάριον καὶ μάρτιον τὰ φυτὰ ἔχουσιν ὕψος 20—30 ὑψεκτομέτρων, καὶ τότε εἶναι ἡ κατάλληλος ὥρα νὰ φυτευθῶσιν εἰς τὴν γῆν. Αἱ γάστραι αὗται ἔχουσαι ἐσωτερικὸν βάθος 7 ὑψεκτομέτρων καὶ ἴσον πλάτος, ἐσῶθεν μετρούμενον, πωλοῦνται ἐν Γαλλίᾳ 30 φράγκα ἢ χιλιάς.

Ὁδηγίαι πρὸς φύτευσιν. — Ἡ μᾶλλον κατάλληλος ἐποχὴ πρὸς φύτευσιν τοῦ Εὐκαλύπτου εἶναι ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἰανουαρίου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἀπριλίου.

Τὰ καλλίτερα φυτὰ εἶναι τὰ προερχόμενα ἀπὸ σπόρους σπαρέντας τὸν ὀκτώβριον καὶ μόνον κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ χειμῶνος διαμείναντα εἰς γάστρας.

Ὁ πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο βασίζομεθα ἐπὶ τῆς αὐθεντίας τῶν λόγων τοῦ κ. Hardy, διευθυντοῦ τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου, ὅστις εἶπεν ἡμῖν ὅτι ἔχει τὴν πεποιθῆσιν ταύτην. Φυτευομένων τῶν φυτῶν εἰς τὴν γῆν, οἱ πλάγιοι κλάδοι ἀναπτύσσονται ἰσχυροὶ καὶ ἐκκόλυνουσι τὴν αὐξησιν τοῦ κορμοῦ ἐμποδίζοντες τὴν πάντοτε ταχυτάτην ὕψωσιν τὸ δὲ δένδρον φυτευόμενον τοιούτῳ τρόπῳ σχηματίζει μεγαλοπρεπὴ πυραμίδα.

Δὴν συμβαίνει τὸ αὐτὸ μὲ τὰ δένδρα ἑσα διέμειναν ἐν γάστραις τὸ θέρος καὶ τὸν χειμῶνα σχεδὸν πάντοτε τὰ τελευταία ταῦτα ἀπώλεσαν ἢ ἠλλοίωσαν τοὺς πλάγιους τῶν κλάδους τότε ὅλη ἡ ἐλάσση φέρεται πρὸς τὸ ἀνώτερον μέρος, καὶ διὰ νὰ βασταχθῶσι χρειάζονται ἰσχυρὰ ὑποστηρίγματα ἐνῶ διὰ τὰ ἄλλα ἀρκοῦνται ἀπλᾶ καλάμια.

Πρέπει νὰ προσέχωμεν νὰ θέτομεν τὴν ρίζαν μετὰ τοῦ χώματος 10 ὑψεκτομέτρα τουλάχιστον κάτωθεν τοῦ πέριξ ἐδάφους, ὅταν δὲ τὸ δένδρον αὐξηθῇ νὰ ὀμαλίζωμεν τὸ χῶμα.

Ἐὰν ὁ Εὐκάλυπτος ὑφούται πολὺ καὶ ὑπάρχει κίνδυνος μήπως θραυσθῇ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, δὲν πρέπει νὰ ροδηθῶμεν νὰ κόψωμεν τὸ στέλεχος, διότι σχηματίζεται νέον. Ἡ ἐργασία αὕτη δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ πολλάκις.

Πρέπει ἀκόμη νὰ προσέχωμεν νὰ μὴ κόπτωμεν τοὺς πλάγιους κλάδους δυνάμεθα ὅμως νὰ περικόπτωμεν τὰ παρακλάδια καὶ νὰ ἀφίνωμεν ἐν μόνον ἢ δύο εἰς τὸν κύριον κλάδον, ὅταν βλέπωμεν ὅτι ἀναπτύσσονται ὑπὲρ τὸ δέον σχετικῶς πρὸς τὸν κορμόν.

Τοιούτῳ τρόπῳ φυτευόμενον καὶ περιποιούμενον τὸ δένδρον δὲν λαμβάνει ἀνάγκην τῶν τεραστίων ἐκείνων ὑποστηρίγματος, τὰ ὅποια βλέπομεν εἰσεῖτι εἰς τοὺς πλείστους Εὐκαλύπτους.

Ὁ Εὐκάλυπτος Globulus, πρέπει νὰ φυτεύσῃται κατὰ τὴν ἀνοιξιν ἢ, ὅπερ καὶ προτιμότερον, κατὰ τὰς πρώτας βροχὰς τοῦ φθινοπώρου ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὰ φυτὰ δέον νὰ διαμείνωσιν καθ' ὅλην τὴν ἀνοιξιν ἐν φυτοκομείῳ, καὶ νὰ ποτίζωνται διὰ τοῦ ποτιστηρίου καθ' ἡμέραν.

Τὰ τῆς ἀνοίξεως φυτὰ παρουσιάζονται ὑπὸ ἄλλους ὅρους ὁ Εὐκάλυπτος Globulus, σπειρόμενος τὸν Σεπτέμβριον ἢ τὸν ὀκτώβριον, δίδει ἐξαιρετὰ βλαστήματα τὸν μάρτιον ἢ τὸν ἀπρίλιον, ἐποχὴν καθ' ἣν συμφέρει νὰ φυτεύωμεν μεγάλας ἐκτάσεις, καθότι τότε δὲν γίνονται γεωργικαὶ ἐργασίαι, αἱ ἡμέραι εἶναι μεγάλαι, ὁ καιρὸς σταθερώτερος καὶ δίδει ὀλιγώτερον κόπον.

Ἐπειδὴ ἡ γῆ ἔχει ἀνάγκην νὰ ἀποσυντεθῇ διὰ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν ἐπη-

ρειών, πρέπει, αμέσως μετά τὰς φθινοπωρινὰς σπορὰς, νὰ γίνῃ σκάψιμον βαθὺ εἰς τὸ ἔδαφος τὸ προωρισμένον διὰ τὴν φυτεῖαν. Κατὰ τὸ ἔαρ χρειάζεται πάλιν μία ἐλαφρὰ σκαφή καὶ ἐν βωλοκόπημα, ἔπειτα δὲ ἀνοίγονται αἱ ὀπαί. Ἡ ἔκτασις αὐτῶν πρέπει νὰ ἔχῃ 70 ὑφεκατόμετρα μῆκος, 40—50 πλάτος καὶ 50 βάθος. Τοῦτου γενομένου, σκαλίζεται καλῶς τὸ ἔδαφος διὰ τῆς ἀξίνης, κοιλιώνονται τὰ πλευρὰ καὶ ἔπειτα καταρρίπτονται, βωλοκοπούμενου καὶ τριβομένου τοῦ χώματος ἕως τὸ δυνατόν περισσότερον.

Ἡ ὀπή πρέπει νὰ πληρωθῇ τόσον ὥστε τὸ κάτω μέρος τοῦ στελέχους τοῦ φυτευομένου δένδριου νὰ εὐρίσκεται 30 ὑφεκατόμετρα κάτωθεν τοῦ περὶ ἑδάφους. Τοῦτου γενομένου, ὅστις καιρὸς καὶ ἂν ἦναι, πρέπει νὰ ῥίπτωμεν μίαν ἢ δύο λίτρας ὕδατος διὰ νὰ συνενωθῇ ἡ μικρὰ ῥίζα μετὰ τοῦ περὶ ἑδάφους χώματος, ὅπερ εὐκολύνει τὴν ἀναδύσασθαι. Μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἐὰν ὁ καιρὸς ἦναι ξηρὸς, χρειάζεται ὄχι βωλοκόπημα, ἀλλὰ σπυροκόπημα, διὰ νὰ συντριβῇ ἡ σχηματισθεὶσα πλᾶξ καὶ νὰ στερεωθῇ τὸ ἔδαφος εἰς τὰς ῥίζας τοῦ δένδρου. Πρὶν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς χορτοκοπίας, πρέπει νὰ γίνεταί ἐν ἐλαφρῶν βωλοκόπημα εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πεφυτευμένου ἀγροῦ· τὰ πράγματα μένουσι τότε εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν μέχρι τοῦ ἔαρος τοῦ ἐπομένου ἔτους. Ἐν ἦναι δυνατόν, ἀπλόνομεν κατὰ τὸν ἰόνιον πλησίον τοῦ Εὐκαλύπτου λεπτὸν χῶμα 4 ἢ 5 ὑφεκατομέτρων. Τοῦτο εἶναι λίαν ὠφέλιμον.

Κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔαρ, ὁμαλίζομεν τὸ ἔδαφος καὶ περιχώνομεν πιέζοντες τὸ χῶμα διὰ τῶν ποδῶν, ὅπερ στερεοῖ τὸ δένδρον.

Ἐὰν ὁ Εὐκαλύπτος *Globulus* πρέπει νὰ φυτεύεται τὴν ἀνοιξιν, τοῦναντίον τὰ εἶδη *Grevillea*, *Casuarina*, *Acacia* καὶ τὸ *Red gum* πρέπει νὰ φυτεύονται τὸ φθινόπωρον. Οἱ σπόροι τῶν δένδρων τούτων σπειρόμενοι τὸ φθινόπωρον δὲν ἐπιτυχάνουσι. Πρέπει λοιπὸν νὰ σπείρωνται κατὰ τὸν φεβρουάριον, τὸ δὲ φθινόπωρον εἶναι ἡ εὐνοικωτέρα ἐποχὴ πρὸς μεταφύτευσιν. Ὅθεν ἀπαιτεῖται νὰ προετοιμάζονται αἱ γαῖαι καὶ νὰ ἀνοίγωται αἱ ὀπαὶ ἅμα ἀρχομένου τοῦ ἔαρος.

Εἶναι προσέτι ὠφέλιμον νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ὁ Εὐκαλύπτος βλαστήσας εἰς τὴν γῆν ἐπὶ 2 ἔτος καὶ φθάσας εἰς ὕψος δύο μέτρων, εἶναι κάλλιστος πρὸς μεταφύτευσιν.

Τὰ τοιαῦτα δένδρα πρέπει πρὸ πάντων νὰ τίθενται εἰς δημοσίας πλατείας, εἰς τὰ ἄκρα τῶν λεωφόρων, εἰς τὰ προαύλια τῶν ἀγροκηπίων. Εἰς ὅλα τέλος

τὰ μέρη οὗτοι, ἐὰν ἐφυτεύοντο μικρότερα, θὰ ἠδύναντο τὰ ζῶα καὶ τὰ παιδία νὰ τὰ καταστρέψωσιν. A. M.

—o—o—o—

ΚΑΛΑΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗ (α)

Ἐξ Ἰνδιῶν παρηκολούθει τὸν στρατὸν τοῦ βασιλέως, προσκλήσει αὐτοῦ, γέροντες σοφὸς Ἰνδὸς, μέγας θαυμαστής τῆς δυνάμεως καὶ τῆς φιλομαθείας τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ περ ἐπισύριον τούτου ἔνεκεν καθ' ἑαυτοῦ τὴν ὁργὴν καὶ τὰ σκώμματα τῶν συναδέλφων αὐτοῦ βραχυμένων. Ἡ ἄκρα αὐτοῦ σεμνότης, ἡ σοφία καὶ ἡ εὐσέβεια, ἐνέπνευσαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς πάντα τὸν στρατὸν μέγα σέβας, ὑπὲρ τοῦ γέροντος τούτου σοφιστοῦ τῆς Ἰνδίας. Ὅθεν πολλοὶ ἐπίσημοι καὶ σπουδαῖοι ἄνδρες, οἱοὶ φέρ' εἶπεν Πτολεμαῖος ὁ Α΄ τοῦ καὶ Λυσίμαχος· ὁ σωματοφύλαξ, περὶ πολλοῦ εἶχον τὴν διδασκτικὴν αὐτοῦ συναναστροφὴν. Ἐκάλουν δ' αὐτὸν οἱ Ἕλληνες Κάλανον, ἐνῶ τὸ πατριὸν αὐτοῦ ὄνομα ἦν Σρίνης (6). Ἦν δὲ γέρον ἐβδομηκοντούτης· οὐδέποτε ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ ἡσθένησε· καὶ πρῶτον ἐν τῇ περσικῇ ταύτῃ χώρᾳ (ἐν Σούσις) ἡσθάνθη ἑαυτὸν κακῶς διακειμένον. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι δὲν θέλει νὰ διάγῃ τοῦ λοιποῦ βίου ὀδυνηρὸν, καὶ ὅτι εἶναι πολὺ κάλλιον ν' ἀποθάνῃ, πρὶν οἱ σωματικοὶ αὐτοῦ πόνοι ἀναγκάσωσιν αὐτὸν νὰ μεταβάλῃ τὴν πρῶτην αὐτοῦ καὶ συνήθη δίαιταν. Ὁ βασιλεὺς ἀληθῶς ἀγαπῶν αὐτὸν διὰ τὴν παρησίαν αὐτοῦ καὶ τὴν φιλομαθειαν, ἐζήτησε παντοιοτρόπως νὰ πείσῃ αὐτὸν, ἵνα μὴ θυσιάσῃ ἑαυτὸν ἄνευ λόγου· ἀλλ' ὁ σοφὸς τῆς Ἰνδίας ἀπεκρίθη αὐτῷ μετὰ σταθερότητος, ὅτι παρ' Ἰνδοῖς οὐδὲν θεωρεῖται αἰσχρότερον ἢ ἡ ταραχὴ τοῦ πνεύματος ἔνεκεν τῶν πόνων τοῦ σώματος· τὰ εἶθιμα τῆς θρησκείας αὐτοῦ ἀπαιτοῦσιν, ἵνα ἡδῇ ἀναβῇ τὴν πυρὰν· τέλος δὲ καὶ ἐπιθυμεῖ μακρὰν τῆς πατρίδος ὄν, ν' ἀποθάνῃ κατὰ τοὺς νόμους αὐτῆς. Διέταξε λοιπὸν ὁ Ἀλεξάνδρος τὸν Πτολεμαῖον τὸν σωματοφύλακα, ἵνα παρασκευάσῃ τοῦ μάρτυρος τούτου Ἰνδοῦ τὴν πυρὰν καὶ μετὰ πάσης λαμπρότητος τελέσῃ τὰ τῆς κηδείας· αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς δὲν ἠθέλησε νὰ ἦναι παρὼν εἰς τὸν διὰ πυρὸς θάνατον τοῦ πεφλημένου γέροντος. Ὅτε δὲ ἦλθεν ἡ ὥρισμένη τοῦ μαρτυρίου ἡμέρα, ἀπὸ πρωίας παρατάχθη

(α) Ἐκ τῆς ἱστορίας Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου κατὰ Δρωζέν ὑπὸ Κ. Φριτάρτου.

(6) Ἐκαλεῖτο δὲ Σρίνης· ἐπὶ δὲ κατ' Ἰνδικὴν γλῶσσαν τῷ καλῷ προσαγορεύων, ἀνεὶ τοῦ χαίρειν, τοῦ ἐντυχάνοντος ἡσπάζετο, Κάλανος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὀνομάσθη. Πλούτ. Ἀλέξ.

ἄπας ὁ πεζὸς καὶ ἱππικὸς στρατὸς ἐν μεγάλῃ στολῇ· εἴτα δι' ἡλασεν καὶ οἱ ἐλέφαντες ὡς εἰς πόλεμον παρεσκευασμένοι· μετ' αὐτοὺς δὲ εἶποντο πλῆθος ἄλλο ἀνθρώπων, φερόντων χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ ἐκπώματα, θυμιάματα παντοῖα, καὶ βασιλικά ἐνδύματα, ἵνα ῥίψωσι καὶ ταῦτα μετὰ τῶν θυμιαμάτων εἰς τὴν πυρὰν· τελευταῖος δὲ ἐφέρετο αὐτὸς ὁ Κάλανος· ἐπὶ κλίνης μὴ δυνήθεις ὑπὸ ἀδυναμίας νὰ ἐπιβῇ, τοῦ παρασκευασθέντος ἵππου, ἐστεφανωμένος κατὰ τὸν νόμον τῶν Ἰνδιῶν καὶ ἄδων Ἰνδιστὶ ὕμνους πρὸς τὸν Θεόν. Ἡ δὲ πυρὰ ἦν κατασκευασμένη ὑπὸ πολυτίμων ξύλων, σμύρκης, κυπαρίσσω καὶ κέδρων. Ὅτε δὲ ἡ συνοδία ἐφθασεν εἰς αὐτήν, ὁ Κάλανος κατέβη ἐκ τῆς κλίνης, ἔλαβε τὴν δεξιὰν πάντων τῶν περὶ αὐτὸν, ὡς σημεῖον τοῦ τελευταίου αὐτοῦ ἀσπασμοῦ, καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς, ἵνα εἰς τὴν αὐτοῦ ἀνάμνησιν τὴν ἡμέραν ἐκείνην μετὰ τοῦ βασιλέως εὐθυμῆσωσι καὶ διασκεδάσωσιν· αὐτὸν δ' ἐκείνον, εἴπε, μετ' ὀλίγον χρόνον ὀφείλει ἐν Βαβυλῶνι. Μετὰ δὲ ταῦτα τὸν μὲν Νυσαιῶν ἵππον ἐχάρισεν τῷ Λυσίμαχῳ, ὃν ἠγάπα πολὺ, τὰ δὲ ἀργυρὰ ἐκπώματα καὶ βασιλικά ἐνδύματα τοῖς λοιποῖς παρεστῶσι. Τελευταῖον δὲ ἐπευζάμενος, καὶ κατασπείσας ἑαυτοῦ, καὶ κείρας τὴν κόμην αὐτοῦ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πυρὰν ἥσυχως καὶ ἀταράχως. Ἐπ' αὐτῆς δὲ γενόμενος ἔτι ἄπαξ ἠτένισε τὰ βλέμματα αὐτοῦ κάτω πρὸς τὸν στρατὸν, ἐστράφη πρὸς τὸν ἥλιον, ἐκλίνα τὸ γόνα καὶ προσήχετο· τοῦτο δὲ ἦν καὶ τὸ σῶνθημα πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ πυρός. Ὡς δὲ τοῦτο εἰς τὴν πυρὰν ἐνεβλήθη· ἐφθέγγοντο πᾶσι αἱ σάλπιγγες (οὕτως ἐξ Ἀλεξάνδρου προσαποταγμένον), καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ ἐπληθάλαιε, καὶ οἱ ἐλέφαντες συνεπήχησαν τὸ ὄξύ καὶ πολυμικρὸν, ὡς ἂν καὶ οὗτοι ἠθέλον νὰ τιμῆσωσι τὸν θνήσκοντα μάρτυρα τῆς πατρώας χθονός. Ὁ δὲ, ὡς ἀπ' ἀρχῆς προσευχόμενος ἱγανυπέτησεν, οὕτως ἐμειναν ἀκίνητος μέχρις οὗ αἱ φλόγες πανταχόθεν συνεκάλυψαν αὐτὸν, ἀφανίσκασαι ἀπὸ τὰς ὕψεις τῶν θεατῶν (α). Λέγεται δὲ τότε, ὅτι καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἰνδοὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φλόγας, αἵτινες κατέκαυσαν τὸν εὐσεβῆ τούτον γέροντα. Μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τιμὴν τοῦ ἀποθανόντος ἀγῶνας τεχνικοὶ καὶ γυμνικοὶ ἐτετέλεσθησαν. Τούτοις δὲ προσετέθη διάφορος τις ἄλλος ἀγὼν καὶ στέφανος ἀκρατοποσίας κατὰ τὰ Ἰνδικὰ

(α) Ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὑπὲρ Κάλανου τοῦ Ἰνδοῦ ἱκανοὶ ἀναγεγράφασιν, οὐκ ἀρκεῖα πάντα εἰς ἀνθρώπους, ὅτε γινώσκαι ἱππεύτης, ὅτι ὡς καρτερόν τε ἔστι καὶ ἀνίκητον γνώμη ἀνθρωπίνη, ὅτι περ ἐθέλοι ἐξεργάσασθαι. Ἀρρίαν. 7, 3.